

תאריך: 29.5.2014
 מספרנו: 1033

באמצעות פקס: 03-6975177

לכבוד:
 אל"מ אלכס רוזנצוויג
 רמ"ח אג"מ מתפ"ש

שלום רב,

הנדון: הנפקת היתרים הכוללים כניסה לאילת עבור משתלמי מכון הערבה

(סימוכין: שלנו מיום 27.1.2014 ומיום 18.2.2014; שלכם כללי-11349 מיום 18.2.2014)

1. הריני פונה אליך בשם מכון הערבה ללימודי סביבה (ע"ר), (להלן: מכון הערבה), על מנת לקבל את אישורך העקרוני לאפשר את כניסתם לאילת של משתלמי מכון הערבה הפלסטינים, אשר עתידים להשתתף בהשתלמות הנפתחת בחודש ספטמבר 2014.
2. כזכור, במכתבכם שבסימוכין, סירבתם לבקשתנו הקודמת להסדיר את כניסתם של משתלמי מכון הערבה לאילת עבור ההשתלמות שנפתחה בחודש פברואר 2014 וזאת מהסיבה כי בקשה זו, "אינה מעלה נימוקים הומניטאריים או חריגים".
3. והנה, למרבה הפתענו, נוכחנו לגלות כי באחרונה פורסם בעיתונות כי נמל אילת, אשר הפעלתו הופרטה לפני כשנה וחצי, אירח החודש כ-50 אנשי מסחר פלסטינים (ראה, אבי בר-אלי, הפתרון של נמל אילת ליוקר המחיה: יבוא מהעולם הערבי, **TheMarker**, 21.5.2014). מאחר שכניסתם של אורחי הנמל בוודאי נעשתה באישור גורמי מתפ"ש ועל דעתם, אין אלא לתמוה מדוע בקשתה של חברת נמל אילת בע"מ להכנסת אורחיה הפלסטינים לעיר אילת אושרה, בעוד בקשת מכון הערבה ללימודי סביבה, סורבה.
4. נזכיר בהקשר זה כי חשיבות ההשתלמויות הנערכות במכון הערבה וחשיבות השתתפותם של משתלמים פלסטינים במסגרת התוכנית הוכרה על ידי רשויות הצבא, בשל ייחודיות התכנית, שהרי זה שנים רבות ובאופן עקבי הנכם מאשרים את כניסתם של משתתפים פלסטינים וזאת לשהייה של מספר חודשים רצופים בישראל.
5. אם כניסתם של כ-50 סוחרים פלסטיניים אושרה במסגרת ה"נימוקים ההומניטאריים והחריגים" ומטרתה ללא ספק היא לשרת אינטרסים כלכליים, נבקש להעיר כי אינטרסים של איכות סביבה ושיתוף פעולה בנושאים אלו בין מדינת ישראל לרשות הפלסטינית, לא נופלים בחשיבותם מאינטרסים כלכליים.
6. לפיכך, אישור כניסת הסוחרים וסירוב כניסת המשתלמים על רקע שיקולים הומניטאריים וחריגים מדיף ריח של שרירות, זאת בהתחשב בעובדה שהמשתלמים ממילא נמצאים בישראל למספר חודשים ובהתחשב במספר המצומצם של תושבים פלסטינים אשר כניסתם לאילת נתבקשה במסגרת ההשתלמות במכון הערבה. זאת ועוד, לא ניתן להמעיט בתרומת פעילות המכון בנושאי איכות הסביבה, ניצול משאבי טבע ושמירה על איזון האקולוגי באזורנו –

נושאים חוצי גבולות מדיניים אשר חשיבותם בוודאי לא נופלת מחשיבות פיתוח המסחר הימי.

7. עוד יוזכר כי הרציונל למדיניות איסור כניסתם של תושבים פלסטינים המחזיקים בהיתר שהייה בישראל הינו עלום, ואינו ידוע אף לגורמים המוסמכים במתפ"ש, כאמור בתשובתו של קפ"צ מתפ"ש, סרן אלעד רחמים מיום 16.10.2013, במסגרתה הודיע כי בעקבות פנייתנו, הוחלט על עבודת מטה לבחינה כוללת של הסוגיה, עבודת מטה אשר מתארכת כבר שבעה חודשים לפחות.

העתק תשובתו של קפ"צ מתפ"ש מיום 16.10.2013, מצ"ב ומסומן א'.

8. מצב זה בו הנהלים הרלוונטיים הנוגעים להסדרת הליך קבלת היתרי כניסה לאילת עבור פלסטינים אינם מפורסמים, וגורמי המתפ"ש אף אינם מסוגלים לנמק את הטעם שבאיסור הגורף, שתחולתו נמשכת ככל הנראה רק מכוח האינרציה, מחייב כי בקשות המוגשות בפני הגורמים המוסמכים לאישור כניסתם פלסטינים לאילת יבחנו בגמישות ותוך נטייה לאישורן. על עקרון זה עמד לאחרונה בית המשפט העליון במסגרת עע"מ 4014/11 אבו עיד נ' משרד הפנים (1.1.2014):

"כידוע, יישומן של הנחיות מינהליות אמור להיעשות בגמישות – באותם מקרים שבהם מצדיקות זאת נסיבותיו המיוחדות של המקרה (ראו: ברק-ארז, בעמ' 347-348). עקרון זה חל אף בדרך של קל וחומר כאשר עסקינן ביישום הנחיות שלא פורסמו לציבור כדבעי" (שם. פס' 32 לפסק דינה של הש' ברק-ארז).

9. לאור האמור, נבקש כבר כעת לקבל את אישורך העקרוני להתרת כניסתם לאילת של מספר מצומצם של משתלמים פלסטינים, אשר עתידים להשתתף בהשתלמות מכון הערבה הנפתחת בחודש ספטמבר 2014. במקרה של סירוב, נבקש כי תפרט את כלל השיקולים אשר הנחו אותך בהחלטתך.

10. כמו כן, נבקש כי תעדכנונו באשר להתקדמות עבודת המטה בעניין מדיניות איסור כניסת תושבים פלסטינים לאילת.

בברכה,

ד"ר (מזה"ת) נעמי הגר, עו"ד
מנהלת המחלקה המשפטית